

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE SACRAMENTO|| POENITENTIAE.|| QVATVOR LIBRIS COM-||REHNSA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XVI. Argumentum quartum Caluini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54092)

lùm nobiscum, & cum tota Ecclesia, sed etiam cum Aduersariis nostris pugnaret. Aduersarij enim confessionem saltem aliquorum grauium delictorũ coram Ministro utilissimam, vel etiam necessariam esse censent: Chrysostomus autem confessionem coram hominibus non solum dicit non esse necessariam, sed etiam apertè damnat, ac reiicit; sic enim loquitur homil. 4. de Lazaro: *Cave homini dixeris, ne tibi exprobet.* & homil. 8. de Pœnitentia: *Non reueles & lucus, non delictorum testes statuas.* Quare Chrysostomus solum Confessionem publicam reiicit, vt erat pars quædam Satisfactionis ex quo sequitur, Confessionem etiam priuatam, non esse necessariam ad illum eundem finem, licet ad alium finem necessariam esse, neque ipse hoc loco neget, & alibi satis apertè confirmet.

CAPVT XVI.

Argumentum quartum Caluini.

PROST obiectionem illam ex Chrysostomo, Caluinus multa disserit in eodem capite, à sectione 9. vsque ad 16. de variis Confessionum formis: non pauca etiam more suo, non tam argumentando, quam calumniando, dicit in decretum Concilij Lateranensis. Sectione autem 16. redit ad argumenta, atque obiicit verba illa Psal. 18. *Delicta quis intelligit? & illa Psalm. 37. Iniquitates meæ supergressæ sunt super caput meum,* ex quibus locis ita concludit: *Quis suorum peccatorum nunc supputationem cogitet, & ubi Davidem videt suorum numerum inire non posse?* Deinde sectione 17. & 18. rem exaggerat multis verbis, quæ frustra hoc loco adscriberentur: summa est, enumerationem peccatorum esse impossibilem, & idcirco neque a Deo fuisse imperatam, neque ab Ecclesia imperari iure potuisse.

SED obiectio ista, qua etiam vtitur Philippus in Confessione Augustana, & ceteri Sectarij passim, non modò per se tenuis est, sed etiam ex verbis eiusdem Caluini eodem in loco positis, apertissimè soluitur. Docet enim Caluinus, sectione 18. in Confessione quæ Deo fit, non satis esse, generatim confi-

confiteri ac dicere, Peccator sum: sed oportere quantum in nobis est, singula peccata accuratè confiteri. Quod idem Catholici omnes docent de Confessione quæ fit Sacerdoti. Neque enim iubent omnia omninò peccata enumerari, sed ea solum, quæ post diligentem excussionem memoriæ occurrunt: diligentem autem excussionem vocant, quam in rebus grauioribus ordinariè homines adhibere solent. Denique id solum iubent, vt peccata omnia, quantum in nobis est (qua phrasi Calvinus vtitur in explicanda Confessione quæ Deo fit) enumeremus, dum coram Sacerdote conscientiam nostram aperiemus.

Quæcunque igitur Calvinus obiicit contra enumerationem peccatorum in Confessione quæ fit homini, eadem obiici possunt contra enumerationem peccatorum in Confessione quæ fit Deo. Nam si illa enumeratio est impossibilis, & hæc est impossibilis: si illa est crudelis carnificina, & hæc est crudelis carnificina: si illa facit hypocritas, & hæc facit hypocritas: & contra, si hæc ab his incommodis libera est (vt Calvinus dicere cogitur) quia non est facienda, nisi quantum in nobis est; & illa ab his incommodis libera est, quia non est facienda nisi quantum in nobis est: & quemadmodum in Confessione quæ Deo soli fit, post enumerationem eorum, quæ recordamur, addimus: *Delicta quis intelligit? ab oculis munda me Domine*, &, *Peccavi super numerum arena maris*: & tamen omnium peccatorum indulgentiam expectamus: sic etiam in Confessione quæ fit homini, vel potius per hominem Deo: post enumerationem eorum quæ recordamur, addimus: *Delicta quis intelligit, &c.* nihilominus integram peccatorum omnium indulgentiam expectamus.

CAPVT XVII.

Diluitur argumentum quintum Caluini.

VLTIMA Caluini obiectio habetur in eadem sectione 18. vbi ex verbo Dei iactat se demonstrasse, sine Confessione aut eius voto, posse homines iustificari: *Non alia*, inquit, *nunc est peccatorum remissio, quam semper fuit. Quotquot remissionē peccatorum à*

Xxxxx 4

Christo